

DESPRE GRIJILE VIETII

Una din cele mai frumoase pagini ale Noului Testament este cea ce se numește "Predica de pe Munte", adică o suită de învățături pe care Mântuitorul Hristos le-a rostit în auzul ucenicilor Săi, dar și în acela al mulțimilor care veniseră să-L asculte, undeva, pe o înălțime de unde putea fi mai bine văzut și ascultat. Și pentru că în fruntea acestor învățături se afla Cele Nouă Fericiri – pe care le cunoașteți din fiecare Liturghie –, înălțimea aceea mai poartă și numele de "Muntele Fericirilor".

Prima grijă menționată aici este preocuparea excesivă a omului de a strânge cât mai mulți bani și de a-i păstra exclusiv pentru sine. Nu puteți să slujiți la doi domni: lui Dumnezeu și lui Mamona, acesta din urmă fiind zeul banului, al avariției, al egoismului, al posesiunilor materiale. Așadar, nu bogăția în sine e rea (printre prietenii Mântuitorului s-au numărat și oameni bogați), dar ea e primejdioasă prin aceea că poate deveni un viciu. În acest caz, nu omul stăpânește banul, ci banul îl stăpânește pe om, așa cum se întâmplă, de pildă, cu alcoolul, cu fumatul sau, mai nou, cu consumul de droguri. Dumnezeu e bogat, dar e generos. Iov era un om foarte bogat, dar I s-a asemănat lui Dumnezeu tocmai prin aceea că era și foarte generos: din avuția lui îi ajuta pe toți nevoiașii, fapt de care s-a ținut seama când, după încercările la care fusese supus, și-a redobândit averile.

A doua grijă este aceea pentru hrană și îmbrăcăminte. Înainte însă de a trece la tâlcuire, consider necesar să umblăm din nou la cuvinte, deoarece o bună tâlcuire a Bibliei presupune și o traducere cât mai corectă. În cele mai multe ediții românești ale Noului Testament se spune: *Nu vă îngrijiți pentru viața voastră ce veți mânca și ce veți bea, sau cu ce vă veți îmbrăca.* Această expresie e moștenită din vremea când limba română încă nu cunoștea diferențierile și nuanțele de acum. Dacă am urma această poruncă în litera ei, ar însemna, pur și simplu, să nu muncim, să nu facem nimic pentru noi înșine și să așteptăm ca totul să ne vină pe de-a gata, cu atât mai mult cu cât ni se dau ca exemple păsările cerului și crinii câmpului! Aceasta însă ar fi în contradicție cu numeroasele locuri din Sfânta Scriptură în care ni se spune că omul trebuie să lucreze, adică să producă, atât pentru el, cât și pentru obștea din care face parte. Munca și capacitatea omului de a munci sunt un dar al lui Dumnezeu. Știm, de asemenea, că Dreptul Iosif era dulgher de meserie și că muncea pentru întreținerea casei. Ucenicii lui Iisus, cei mai mulți, aveau meseria de pescari și au exercitat-o nu numai înainte de chemarea la apostolat, dar și după Învierea Domnului. "A te îngriji" exprimă o activitate, pe când a te îngrijora anunță o stare

de spirit care constă în neliniște, frământare, tulburare, preocupare presantă, povară, stres. Așadar, nu vă îngrijorați spunând: Ce vom mânca? sau: Ce vom bea? sau: Cu ce ne vom îmbrăca? Avertismentul are și o motivație cât se poate de clară: că știe Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de toate acestea. Iar exemplul extrem cu păsările cerului și crinii câmpului este tocmai argumentul că dacă Dumnezeu are grijă de niște viețuitoare care primesc totul pe de-a gata, cu atât mai mult Se va îngriji de oameni, care au la îndemână priceperea și munca.

După introducere, avertisment și argument, pericopa se încununează cu o splendidă concluzie: Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate acestea vi se vor adăuga. E cât se poate de limpede ca raportul dintre spirit și materie nu este acela de excludere a spiritului sau a materiei, ci de prioritatea spiritului asupra materiei. Ele coexistă în aceeași ființă umană, dar întâietatea o are spiritul și spiritualitatea. Caută mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, care a și venit prin Liturghie și va veni deplină pe norii cerului, dar și dreptatea Lui, care nu e altceva decât bunătatea de a-L fi trimis la noi pe Fiul Său, Iisus Hristos, pentru că tot prin El să ni-L trimită pe Duhul Său Cel Sfânt.

(IPS Bartolomeu Anania, Predici)